

EL POBLE: CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SEMPRE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 4 pesetes LITIMESTER PAISOS D'UNIO POSTAL: 4 pesetes LITIMESTER

ANY VII • Barcelona, dimars, 16 d'agost de 1910 • NÚM. 1391 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. 11111 TELÉFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SEMPRE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 4 pesetes LITIMESTER PAISOS D'UNIO POSTAL: 4 pesetes LITIMESTER

5 Cts.

LA QÜESTIÓ RELIGIOSA

ANTINOMIES

En els temps que corren, la sobirania de l'Estat i la llibertat de consciència són els dos grans principis que limiten la regulació de les relacions entre l'Estat i la Iglesia. I Roma, que ha desconeixut sempre aquests dos principis, els rebutja ara en nom de la seva llibertat a l'iniciació a Espanya una política pacificadora que vol establir l'equilibri entre els poders civil i eclesiàstic. La Curia romana ha cregut que sols a Espanya poden encara tenir eficàcia de les seves polítiques de l'Espanya sobre l'intervenció de l'Espanya, intervencionisme en el cas en nom de l'ànima. Aquella mena d'imperialisme mitjà-aval, purament romà, que volia crear l'Estat cristià en la terra, va morir per que un altre imperialisme més positiu, de coloració jueva, fes de Roma la ciutat de l'or. La fe té una política; l'or té una altra ben diversa: són les dues grans forces que remunten el món, i per això Roma s'aprofita de les dues creant la política de cara doble; una cara que somriu benévola envers els Estats Units o Alemanya, i que es ferrenya i agre envers el socialisme radicalisme del primer ministre espanyol.

Com si els Pirineus poguessin deixar pas als vents de França, s'alceja en pes l'ultramontanisme i alterna les lamentacions ab les menaces, les injúries ab les queixes i acaben per un crit de «Visca la llibertat!» tan paradoxal que fa controtalar la balansa de la Lògica. Renan creia que són fills espirituals seus si els veïes ploraven a cris—com les criatures, perquè no hi ha transigència, perquè no hi té tolerància, perquè se'ls hi nega la llibertat.

Trista llibertat la seva, que és incompatible ab la dels altres! Extranxa tolerància la de protestar contra mides tolerants de valor decoratiu! Transigència absurda la que demanen, quan sols se rendeixen a l'evidència de les tropes enviades a San Sebastián!

Si fossin lògics, o volguessin essore, haurien de dir: «Som intolerants, som intransigents, odiem tota llibertat que no sigui la nostra!»—Allavors, en nom de la seva intolerància, de la seva intransigència i del seu odi a la llibertat, podrien demanar lo que ara exigeixen ab parantes mal-entendides i que'ls hi escamen tan poc com els pistoles al seu Crist, segons la vulgar expressió. Si no altra cosa, quan menys serien racionals, i la seva opinió, si bé no fos admissible, seria respectable. Tothom demana lo que necessita.

Es més, Rigurosament, la seva religió no'ls hi pot permetre ferse solidaris de idees i paraules que la fe rebutja. La disciplina, que és l'intransigència metodica, és la força motriu de tota la màquina catolitzant. Per disciplina foren més perseguits els donatistes, que no ferien al dogma, que no pas els pelagians i els maniqueus fundaments heretics. Y per ella, Pius X condemna a Romolo Murri, exaltador del catolicisme democràtic, i deixa que'l bisbe d'una ciutat del seu perdut domini temporal, rebí ab grans demostracions d'afecte al net de Victor-Manuel, Misteris de la disciplina que'ls nostres ultramontans respecten mentre declamen triomfament contra l'intransigència de l'Estat!

Demanen tolerància? Doncs falten obertament a les seves tradicions, fins a les més sagrades. Jehová no ho fou mai, de tolerant. Y els ministres de Déu, tampoc. Quan en el segle IV els freres constituïen una mena de emfatis, s'organitzaren militarment a tall de legions romanes i se encarregaren d'enrunar els antics temples de la pagania quan l'Estat no gosava a fer-ho encara. El Concili de Constància, no veníem prou ab la mort den Wiclef, després que'ls desenterrassin les cendres i fossin espargides als quatre vents. Bohèmia quedà coberta de sang i de runes perquè Joan Huss i els seus predicaren contra les indulgències. Quan Enric VIII fou assassinat per haverse fet hugonot, «Sixto V», a l'enterrament, posà el regidic a l'altura de l'encarnació del Crist. Cruelitat? Digne d'una bèstia. Si la veritat és una, y Roma n'és la providència, ha de negar la vida a tot lo que dugui en ses entranyes germen d'heretgia, d'obstacle al domini de la veritat catòlica.

Y criden «Visca la llibertat!», ho criden? No deu ésser pas la llibertat moderna, perquè Gregori XVI la condemnà en la Enciclica «Mirari vos». La llibertat moderna vol dir dret de manifestarse lliurement, de publicació, de propaganda... «Aquesta és la que demanen?», la única que poden admetre, és dir, la de dir y de fer lo que Déu ens mana per intermediació de la seva Iglesia. Y doncs bé. Aquesta antiga llibertat, ontesa a lo catòlic, condemna la lliure expressió d'idees pròpies. Se queixen de la censura, quan fou un papa, Alexandre VI, el que l'establí.

Segons quines llibertats ja els admet l'Espanya. Per exemple, Mont. Dupanloup ja fa anys que digué que cap lletra de l'Evangeli ni cap definició de l'Espanya s'oposen a la llibertat municipal, provincial, a l'igualtat davant de la llei, a la equitativa repartició de les càrregues públiques. Però això sí comptant sempre ab l'excepció, el clero. Sempre ha refugiat l'impost. Quan va nàixer a Europa el règim corporatiu, les congregacions de treballadors foren un medi de defugir la llei comú; Montalembert ens parla, en «Les moines de l'Occident», d'un convent de 10 mil monjos, vora de Suez, dedicats al treball. De la mateixa manera avui s'aprofita dels avessos de l'industria per l'exploació de la terra on viuen, y de la qual no'n són ciutadans perquè ells no poden mai deixar d'ésser fills de Roma. La competència econòmica entre agustins y dominics fou la mare de la Reforma.

Les relacions espirituals entre la Economia y la llibertat són un bell tema d'estudi. L'Iglesia no rebutja ni l'una ni la altra, y això que han estat les dues fonts de les seves desgracies: per raons d'economia va perdre la meitat d'Europa, y per raons de llibertat vegé reduït el seu domini als jardins del Vaticà. Y malgrat això, Lleó XIII conegué les operacions de boia y encapçalà ab la paraula «Liber-tas» la més notable de les seves Encicliques. Se reconeix la llibertat d'ensenyansa sempre que s'ensenyi lo que l'Iglesia ensenya; la llibertat de la propietat para reconstruir la mà-morta, la de estar, perquè pugui ésser hereu l'Iglesia; la de associació para organitzar lliurement, sense intervencions civils ni fiscals, les congregacions religioses; però mai la llibertat per l'erro, ni de res que sigui contrari a la veritat de l'Iglesia!

Pius X ha continuat tan pures tradicions, mostrantse molt més geús que Lleó XIII de la santa intranquencia, de la purificadora intolerància, y de l'imprevisible llibertat de l'Iglesia. En l'Enciclica de 28 de juliol de 1906 condemnà la anomenada «acció popular cristiana», organitzada a Italia para intervenir en la política, perquè tot l'enguatge que pugui inspirar al poble l'aversion de les classes superiors es y deu ésser tingut com absolutament contrari al veritable esperit de la caritat cristiana. Un any després, Romolo Murri quedava sospès en sos poders eclesiàstics per haverse declarat anticlerical en política, per veure en el clericalisme ab influència predominant sobre'l poble de l'alt clero conservador, d'acord ab els elements reaccionaris dels partits polítics que desitgen mantenir el poder de la classe actualment directora, y oposar-se a les reformes y retardar els avessos de la democràcia. Pius X condemna aquest l'enguatge propi d'un Dante o d'un Savonarola. Ab el decret «Lamentabili» y la Enciclica «Pasceatis» fa caure el seu anatema sobre la nova orientació del professor Schell y de l'abbat Loisy que volguessin posar d'acord el catolicisme ab l'esperit racional de la Ciencia. Condemna als anomenats modernistes perquè expliquen la noció de Déu per l'immanència vital, com resultancia de l'instint religiós, y ho consideren com un «fey», perquè reconeixen que'ls dogmes evolucionen y afirmen que els sacraments no foren al principi altra cosa que l'apoi de l'intel·ligència primitiva que expressa ab ells sa necessitat de creure. Pius X vol que'l vell Tomisme sigui altra volta el fonament dels estudis metafísics, que'ls sacerdots se separin de les Universitats y de les ensenyances de l'Estat, que'ls formin Consells de vigilància en els Bisbats, a fi de denunciar en les publicacions catòliques, o en les sacerdots, la més petita desviació del dogma vers l'impiu modernisme. En la «Associació popular de la Alemanya catòlica», que reuñi les corporacions adherides en el congrés de Wurzburg, para marcar orientacions respecte els problemes socials y polítics de l'hora actual, revela l'intransigència de la majoria. Se tractava de si devien admetre obres protestants en els sindicats catòlics, y el grup «berlines» s'hi oposà y fou prevaleixent, per majoria, la seva opinió contra la de la banda «enhan-na». Y ja es conegué l'influència de Pius X en el catolicisme alemany, que s'ha dividit en dues tendències oposades en lo referent a la teoria. La política de Pius X queda resumida en aquestes paraules del P. Tyrrell: «Pius X es un veritable reformador, però la seva reforma esu na reacció, no un progrés».

Pius X representa la pura tradició catòlica. Per això la seva política és d'intolerància, d'intransigència. A l'Amèrica hi ha veus generoses, veus d'apòstol, de la de Mon. Ireland, que prediquen l'unió de l'Iglesia ab el segle, en nom de la Humanitat y en nom de Déu, y diu que «l'Iglesia beneix els avessos de la Ciencia» mentre a Roma la «Santa y Universal Inquisició» posa en l'Indice al novel·lista Fogazzaro per uns febles atreviments psicològics.

Dues tendències s'han format, la tradicionalista y la renovadora. Si triomfà la renovació, Roma perdria la seva ànima ab la seva tradició; si, com es lo més probable, la tradició enforteix les seves aretes, la irredempció de Roma farà que'ls vents de França arribin a la terra espanyola malgrat els Pirineus. Y aquelles paraules de Lluís XIV: «Ja no hi han Pirineus» tindran el valor espiritual d'una profecia.

ALEXANDRE PLANA

Madrid - San Sebastián

Una petita vergonya

No s'alarmin que no ha sigut res. Una mica de vergonya para les autoritats espanyoles, para en Canalejas, para en Garcia Prieto, y para el governador civil de Guipúzcoa.

Y encara això de vergonya segons com cadascú s'ho miri. Ve a ésser com una vergonya relativa. Avui he vist al senyor ministre d'Estat y, a jutjar per la seva cara, me sembla que no s'hi posa cap pedra al fegge.

Tonin un adagi molt espanyol, que pot aplicarse al cas:

«Cada cual en su casa y Dios en la de todos».

Això de que un estranger vingui a fer crítiques de la conducta que un seguíx a casa seva, té molt de discutible. En Maura, en Cierva, y altres persones que com ells pensen, no'n són pas paràdors d'aquest intervencionisme tafferan.

Es el cas, doncs, que'l Govern francès sembla que ha fet saber al Govern espanyol que a San Sebastián se juga una mica massa a la ruleta y que, de no posarhi remei les autoritats espanyoles, França se veurà obligada a pendre mides semblants a les que observa a la frontera de Mònac.

Això de comparar San Sebastián ab Mònac, fora una gloria para Espanya, si el joc estés permès oficialment al nostre país;

però com que'ls jocs d'atzar hi són una infracció a la llei, la cosa pren un aspecte desagradable.

Resulta que una nació estrangera denuncia oficialment al Govern espanyol abusos que's cometien dins d'Espanya, que la nostra policia no sab corregir, y dels quals oficialment els governants espanyols no'n tenien noticia.

Es un veritable compromís. Jo no sé com s'haurà pres això el Govern d'Espanya, si tindrà pensada alguna mida para desvanèixer els rezelos de la nació veïna.

Volia, avui, esbrinarne quelcom, preguntant-li al secretari del senyor president del Consell de ministres. Ningú més indicava para una informació d'aquesta mena.

Y buscant al secretari del quefe del Govern espanyol, he pujat a la sala de joc del Gran Casino, y allí l'he vist; però no m'ha semblat oportú dirigirli cap pregunta.

El senyor Zancada estava molt atreït jugant a la ruleta una «martingala» de parells, majors y zeros.

Una condemnada «martingala» que mai acaba de voler sortir.

San Sebastián, 14 agost.

ART POPULAR

Abans d'ahir a la vetlla, com anunciàrem, de l'Avenç Nacionalista Republicà, de la barriada de Sant Andreu, va tenir lloc la segona festa de Teatre de la Natió, posant en escena, per l'agrupament dramàtic «L'Avençada», la famosa obra «Terra baixa», del mestre Guimerà.

L'espaiós pati-jardí d'aquella benemèrita entitat, oferia un aspecte pintoresc y alegre, ab les lluminaries de globus de paper de diferents colors, que com flors de foc ressaltaven entre l'ufana verdor dels arbres y arbustes, convertint aquell local, en un dels millors centres d'esbarjo placid en les nits d'estiu.

El públic nombrat y devot de l'art pur y noble, art humanista y enfortidor que ab tant entusiasme conreen els nostres bons amics andreuencs, va fruir deliciosa ment, dignificant-se a veure, fugint dels espectacles embrutidors que, per escarni del poble, se serveixen, ab poques excepcions, en els nostres teatres públics.

La representació de «Terra baixa», va ésser un èxit gran y espontani. El teatre, artísticament combinat, figurava les fronts d'una típica masia catalana ab tots els detalls, que li donaven molt caràcter. L'obertura principal, d'exagerades proporcions, fet expressament, com una mena de porxada, servia de boca de l'escenari, pel boid de la qual, se veia l'interior de la casa ont se desenvolupa l'acció de l'obra.

Els joves aficionats, que baix la direcció de l'intel·ligent amic nostre en Jaume Donato, componen l'agrupació dramàtica «L'Avençada», van interpretar el gran drama den Guimerà d'una manera ben digna de les nostres entusiàstiques alabances, fent uns conjunts plens de vida y de calor, com poques vegades se veu en companyies de professionals, y sobressortint el propi Donato, qui, per l'ingenunitat y la gallardia feresa que en els diferents passatges de l'obra va saber exterioritzar interpretant en «Manelico», va ésser molt festejat y aplaudit del públic, lo mateix que tots els seus companys d'agrupació.

Y, ara, com a nota final, hem de fer constar la nostra sincera admiració per la nena Agneta Roldán, interpretadora del paper de «Nuri» en «Terra baixa». Aquesta jove actriu, que encara no ha complert quinze anys, és una gentil y hermosa obra que treballa en la fàbrica «Coats y Companyia», la qual diu y fraseja tan bé y ab tant d'art, que la creiem una esperança gloriosa para l'escena catalana.

Unxein els companys de l'Avenç Nacionalista Republicà de Sant Andreu, els nostres calorosos aplaudiments, als que'l públic entusiasta va tributar-los en la festa d'art popular que deixem ressenyada.

Informació política

L'Aplec del Vendrell

S'estan ultimant els detalls del gran aplec que's farà diu 21 al Vendrell para proclamar la candidatura del nostre amic don Jaume Carner.

Com ja diguerem hi assistiran tots els diputats de l'Unió Federal Nacionalista Republicana. Hi estaran representats així mateix per les respectives comissions y banderes nombrosos Centres federals nacionalistes de tot arreu de Catalunya.

De Barcelona aniran al Vendrell nutrids comissions, essent gaire bé segur que s'organitzaran tross especials.

L'acte revestirà excepcional importància.

«Gent Nova».

Ab motiu de la festa major de Badalona, el benivolunt confrare de dita ciutat «Gent Nova» ha publicat un número extraordinari en paper «couche», ab nombrosos gravats y text de lletres y distingits escriptors nacionalistes.

El número es notable de debò.

Viatjant

Para restablir la seva salut ha marxat a l'extranger nostre amic el diputat per Sant Feliu de Llobregat senyor Miró. A la tornada, que serà dintre d'un mes, pensa realitzar diferents visites als pobles del seu districte.

El senyor Caballé

Completament restablert de la llarga y penosa malaltia que venia sofrint fa molt temps, se troba a Barcelona nostre amic el diputat a Cortes per Gandesa senyor Caballé y Goyeneche.

Telegrama

Ahir s'envià al president del Consell de ministres el següent telegrama:

«Presidente Consejo Ministros: Firmantes presidentes Sociedades Horta, Santa Eulalia (Barcelona), publica V. E. dignase activar fallo Tribunal Supremo, causada sucesos Julio contra vecinos Horta. Familias presas, Sociedades todas espn nan respuesta favorable.

Casino Federal, A. Costal; Centre Català, M. Ribas; Cooperativa «La Vanguardia Obrera», Juan Sellarés; Fraternidad Republicana, Manuel Ruyra; Circulo Hortense, Tomás Crusat; Centro Fraternal Republicano Eulaliense, P. Bagés; Cooperativa «Proteccion Obrera Eulaliense», Andrés Castellà; Montepío de San Isidro, Labrador, Gaspar Migra; Sindicato Obrero Ladrillero, José Magrías; Asociación de propietarios de Horta y Santa Eulalia, J. Comas de Argenmir; Comité de Curtidores, Juan Barumenes; Sociedad coral «La Violeta»; Sociedad de Albaliles, J. Payorols; Unión Hortense, V. Ferrer».

Ja sabem que uns y altres són totssuts, els uns, els amos, per egoisme, per orgull anticristià—jells, els valencians!—els altres, els minaires, perquè se redressen un instant en la seva vida negra y quan aquests instants se produïen en la vida dels esclaus, són sempre segellats ab enemistats tràgiques. Però davant d'aquestes voluntats inquebrantables, què ha fet l'Estat? Ha procedit democràticament—diran tals ministres!—ha enviat un ministre. Però ministres que desseguida se troben xafats pel conflicte y no poden ni fer transigir als obrers, ni abaixar les cruèls superbieis dels amos? Pobres ministres! Ells no són ells. Són un Estat ont s'ignoren les fórmules para aquestes lluites modernes, són els representants d'un sistema que no ha sabut fer més que matar para resoldre'l conflicte y que no sab què fer quan se resisteixi a vessar sang una vegada; són una tradició política que porta als ministres, no als millors, sinó als hereus o clients de les cases governants. Es clar, quan arriba l'hora emocionant en la qual se pressensien les catàstrofes, se retiren, deixant perfectament montades les guardies, y se tapen les orelles para no escoltar la solució, el fidei final d'aquest judici: la desgracia.

ELS MALS PASTORS

Als darrers telegrams acusen una recriminació de la vaga de Bilbao. Trecendos les negociacions, els patrons se tanquen a casa, darrera's mausers, y els minaires comensen a córrer per la montanya com romans de gent desesperada. Passa la visió d'«Germinal» y passen també «Els mals pastors», den Mirbeau. Però aquest «Els mals pastors» seran convencionals y una mica lírics, però porten a dintre entranya de vida. Els treballadors se reuneixen en el bosc, com uns cristians primitius, para escoltar la paraula de l'apòstol y juran morir abans que ajupise, que passar per les forques cadafes dels burguesos. Y ve la sang, inextinguible, fatal. Exactament igual que a Bilbao. Els minaires acaben de junarse y la multitud negra, grunyenta, fura de tota calma y de tot instint de conservació, decideix morir, matar, caure en plena tragedia, abans que anar a l'humiliació. Les veus de dolor y d'odi, retunyen:

«Els Alts Hornos estan mancats de mineral y ja s'apaguen.

«Que'ls alimentin ab els burgueses!

Y quan un obrer, el dels discursos dramàtics, que després es mort o fet presoner, crida:

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de revolta, se'ls hi anaga l'esperansa, y pensen que'ls fruits a recollir estan massa allunyats y que ells tenen dret a tot, a fer lo bo y lo dolent, perquè són els expulsats de la vida. Se llenen sobre'ls patrons y els mals germans, y els matexos de la força pública, interposantse, els sangra.

«Si algú treballa, què fareu?

«El matarem!—uolrà la gentada.

Y el maturan. Y els maturan. Però aquestes homes que clamen com un gos llenat de casa, no porten dintre seu tan sols un estomac buit y uns nervis que exigeixen una hora menys de brega, sinó també una esperança de justicia social, y en aquestes dies de rev

Lo de la Banda Municipal

Convocatoria

DEL DIRECTOR

DE L'ORFEO TARRAGONA

Nicolas, Millet i Deniel, tres d'entre els mestres més renomats de Catalunya, la majoria lerrouxiana, desautoritzant la mostra l'altra de son nivell intel·lectual i artístic, reformat per rebre el director de la banda municipal barcelonina al gran músic i director Lamotte de Grignon.

Es una gran vergonya per Barcelona que consent una majoria així. Als qui protesten i als mestres, nostre entusiasme.

Josep Gols

DE "CATALANITAT", DE GIRONA

Per tractar d'un escàndol a l'Art municipal i d'una alevada ofensa a la cultura dels dignes catalans, no podem deixar passar en silenci aquest assumpte que tant afecta a la nostra estimada ciutat de Barcelona, ànima de Catalunya.

A la pluja de protestes que han caigut damunt tal aberració, hi unim la nostra més enèrgica i ben fundada protesta, i ens hem d'oposar ab totes les nostres forces que continuïn per aquest camí erroni, camí de destrucció.

Es un escàndol i una vergonya per Catalunya, la patria dels artistes, que aquests regidors anticatalans i antibarcelonins, ens vulguin imposar a un director incapaç i castellà, a una mena d'interès, com a compromís amb músics intel·lectuals i d'indiscutible mèrit com el mestre Lamotte de Grignon, reconegut i elogiats fins per gran Sant-Sauçs.

DE L'ORFEO DE B'NES

L'OrfEO de B'nes s'adhereix a la protesta contra l'acord de la majoria de l'Ajuntament de Barcelona ab motiu del nomenament de mestre director de la Banda Municipal.

Blanca, 13 agost de 1910.

El president, Anton Rusalleda; el director, Emili Mestre.

DE L'ORFEO DE SANS

Sr. Director d'EL POBLE CATALA

L'OrfEO de Sans, entitat de cultura popular, protesta ab la més gran energia, contra l'acord del major nombre de regidors, referent al concurs per la direcció de la Banda Municipal i espera que la acció comú i decidida de les persones concients i amigues del poble arribi a imposar el triomf dels purs ideals de l'art.

Barcelona, 9 agost de 1910.

Per acord del Consell directiu; el president accidental, Enric Llopart; el secretari, Marian Reixach.

DE L'AURUPACIO CHORAL

L'AS DE COPA.

Aquesta entitat protesta en massa, contra el mestre San José, i apòia al mestre Lamotte de Grignon; i per que consent l'acord de la present, avui, dia 10 d'agost de 1910.

El president, Frederic Vaccaro; el secretari, Carles Llastari.

INFORMACIO

DE BARCELONA

Vida corporativa

Els venedors del mercat de Sant Antoni que estan de conformitat ab el treball de la peixeria al mitg del mercat, se reuniten avui, dimarts, a les cinc en punt de la tarda, en la societat "Fomento de la Renda de Sant Pau 77", baixos, per prendre acord sobre les seves condicions.

Primer. Lectura de la memoria i causa del decaïment del mercat.

Segon. Necessitat del trasllat de la peixeria.

Tercer. Consideracions favorables a les venedors del mitg del mercat.

Quart. Aprobació de les conclusions.

Quin. Nomenament de la comissió permanent i executiva.

La comissió organitzadora prega l'assistència i puntualitat, per tractar-se d'aquest assumpte de gran interès pel mercat en general.

—Les convalescències llargues, agost prematur, linfatisme, enfleuaments, debilitat i anemia, se corregeixen ab el DINAMOGENO SAIZ DE CARLOS.

Glebes y Arts

Molt complacuda va quedar-me la nombrosa concurrència que hi assistí, del primer concert organitzat per l'Associació Artística de joieria i argenteria, ab motiu de l'Exposició de treballs i dibuixos presentats als concursos celebrats per l'Associació.

Tant per senyor Sans, en la part de tenor, com els pianistes senyors Martí i Roig, varen obtenir grans aplaudiments en totes les seccions peses que intervingueren. essent objecte també d'una orquestra el violinista don Enric Roig, que va demostrar les seves excel·lents dots artístiques.

Dijous tindrà lloc el segon de disscors, per al qual compta l'Associació al·lois i valuosos elements.

Demà, a l'hora del "Papin", que avui no sabem quina hora es, sortirà aquest popular revista satírica, la confecció de la qual no s'ha pogut enllestir per una causa de les Festes Majors.

Així ens prega que ho diem la direcció de "Papin".

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA 82, Especialista en camises a mida.

Del Govern civil

El governador ha declarat veïat de cessat la propietat anomenada "Cunilo", situada al terme municipal de Castell de Roda, i propietat de donya Maria Sutil Serra.

Sombreteria F. Guarro, Carme, 23

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RANCHA DEL CENTRE, 20 - BARCELONA

Negociem cupons Amortizable 5 1/2 % vent 15 agost.

han aigut despedides es la viuda d'un obrer que morí d'un accident del treball en la propera fàbrica i a la qual ara no se li ha tingut la consideració pietosa que mereixia per la desgracia que porta.

Es de dordre que la direcció de la "Manufacturera" hagi adoptat aquella greu resolució, quina conducta, pels incidents que reporta, està ja descartada en les lluites modernes entre'l capital i el treball. Fora de deixar, doncs, que segueixi vocat l'acord pres i que immediatament fossin emplenats les cinc obres despedides, ab lo qual hi guanyaria la tranquil·litat dels treballadors i la serietat que deu haver d'adoptar la classe patronal.

ELS CARRETERS

La Societat d'Obrers Carreters va acordar atecar el boicot que havia declarat contra l'agència de transports de don Llorens Llobet, per haver acceptat aquestes bases presentades pels obrers.

En cambi l'ha declarat a la casa Tanyú, per no haver arribat a un acord ab el partr els de carregadors de fusta als quals aquell ha rebutat els jornals.

ELS DEPENDENTS

La Junta de l'Associació de la Dependència Mercantil ha acordat concedir una amnistia a tots els socis que foren donats de baixa per manca de pago.

CONGRES DE PALETES

Aquests dos darrers dies s'ha celebrat el Congrés de Paletes de Catalunya, convocat per la Federació d'oficials paletes de la costa de Llevant. Les sessions del Congrés se celebraren en el local de dita Societat d'oficials paletes, Tàrraco, 14, primer.

La primera sessió del Congrés començà diumenge, a dos quarts d'once del matí. Després de nomenar president de la taula al company Mateu Jaume, de Sarri, se va donar lectura de les entitats adherides al Congrés i ab representació en el mateix. Els delegats eren de Barcelona, Gran, Sarri, Horta, Sant Martí de Provençals, Mataró, Vilanova, Reus, Tarragona, Sabadell, Sitges, Valls, Vilanova i Geltrú, Arbós, Llorens, Vilassar de Mar, Vilassar de Dalt, Premià de Mar, Masnou, Alella, Teixà, Argentona, Arenys de Mar, Arenys de Munt, Canet de Mar, Calaf, Sant Pol, La Bisbal, Barcelona, adhesionis els paletes de Girona, Tortosa i Llíria.

Constituït el Congrés, feu ús de la paraula el president per saludar a's congressistes i desitjar que la tasca de l'assemblea fos proveïda per l'hemeració social dels paletes.

Després d'unes paraules de benvinguda, se portà a la discussió i de donar-se lectura al reglament de les Federacions de Mataró i Vilafraça, s'aixecà la sessió. Reanuda, a les quatre de la tarda, baix la presidència també del company Jaume, exercint de secretari el company Oliver, s'entrà a la qüestió principal del Congrés, consistint a la Federació dels paletes de Catalunya i a discutir el reglament pel qual se regirà la mateixa. Primerament se proposà que'l nom de la nova entitat sigui el de "Unió de Paletes de Catalunya" i bon seguit començà la discussió del reglament en la qual s'intercanià tota la tasca.

En la mateixa tasca s'intercanià les sessions d'ahir matí i tarda, per lo que ho feu ensenyar detalladament.

En la d'ahir a la tarda quedà definitivament aprovat el reglament, ab les modificacions acordades pel Congrés. A continuació, se procedí a la constitució de la Federació de Catalunya, quedà constituïda la Federació de Paletes de Catalunya, acordant-se que cada societat de les respectives localitats fassí una llista dels oficials paletes que no pertanyen a les mateixes i a la llista de delegats de Catalunya, que no vulguin adherir-se a la Federació. Als llocs i a les altres se'ls considerà "agregats" (desidents), aplicant-se'l reglament correctiu.

A totes les societats se les excità a enrobar-se a la Federació, per que un cop l'organització de tots els oficials paletes de Catalunya, sigui el treballar per la constitució d'una confederació nacional.

A tots aquells que encara no pertanyen a la Federació actual, aquesta durant el breu temps que li queda de vida els facilitarà reglament, com també a totes les societats de l'interior que s'hi adheriran. Després d'això encara hi hagués alguna societat que no vulgués associarse a l'acció conjunta de les 353 societats federades, s'adoptarà ab ella l'acció que's cregui convenient.

Altres acords d'importància prengué el Congrés, entre els quals següents: Considerar (això ab respecte a l'article primer del reglament de la Federació) que els manobres no pertanyen a l'organització, però que se'ls ajudarà moralment i materialment, en les lluites que sostinguin contra la burgesia.

Que'l directori de la Federació Regional Regional de Reus, el secretari regional de dit Directori dirigirà la correspondència a la junta de cada secció i aquesta la passarà al secretari de l'exterior, si n'hi ha, i se procurarà que n'hi hagi en totes.

S'aprovà també que'l Congrés vinent se celebrarà l'any 1911, i que'l dia de la festa del mes d'octubre i que la Federació Regional no començi a regir fins que hi hagi impresos i legalitzats els reglaments.

Y per fi s'acordà que quan quedí manament algun associat ab alguna secció, se'n dongué comunicament al Directori i aquest, quan hagué oportunitat, n'enviaria una nota a totes les seccions, per que aquestes pogués comprovar-lo i obrir ab conseqüència.

Seguidament se donà per acabada la reunió, expressant tots el seu reconeixement envers el president del Congrés company Jaume, no sols per l'acert ab que portà a terme la sessió, sinó per l'entusiasme i el gran treball que s'imposà en l'organització del mateix.

Aquests foren els principals acords presos en el Congrés de paletes, que transcorregué en mitg del major ordre i esperit de solidaritat entre'ls congressistes.

En constitució de la Federació Regional, acord principal del Congrés, donarà una gran força als oficials paletes que ab ella se podran lliurar a la lluita per la millorament del seu treball.

Es per aquest motiu, per veure que ab acords i actes semblants pot perjudicar la honorabilitat i la reputació artística dels nostres grans intel·lectuals, per veure que per aquest camí no hi haurien Juntas possibles ab garanties d'acert i d'imparcialitat i sobre tot per veure que ab dit acord s'hau sobrepast a tota mira artística i enlairada, interessos partidaris i egoístes, es per lo que aquesta Junta s'ha vist obligada a formular la seva respectuosa protesta, tot sentint i dolent d'haver-se de dirigir en aitals termes a la Excelentíssima Corporació Municipal de Barcelona a la que sols voldria haver de dirigir les seves enhorabones i aplaudiments.

Déu guardi a V. E. molts anys.

Barcelona, 13 agost de 1910.

Per acord de la Junta directiva; el vicepresident, Bonaventura Basagoda; el secretari segon, Eduard Vidal i Riba.

Excelentíssim senyor Alcalde accidental, don Josep Maria Serradell.

El guerriller, pas doble, Aibés.

LA VAGA DE REUS

Retailer del destinat confondre "Fomento".

S'han fet molts comentaris a la notícia que publicàvem de que havien sigut despedides les cinc obres que formaven la comissió de vaga de la "Manufactura de Algodón". Com a nota interessant podem dir que una de les que

SE'l sol abrusador

arriba des de galta

dintre del pat, el cor

extranyament li salta.

Estimant a no sab qui

l'hermosa, espigolera

sentint dintre son si

nàixer l'amor primera.

Ab un mitg-rure foll,

la bruna enamorada

tresca enllà pel rostell,

borrant l'ombra anyorada.

Se'n va saltant, corrent,

vers un claps d'ubaga

al marge del torrent

que una fontana amaga.

Al peu d'un lledoner

hi rupa la canella

sota del gentil dossier

creuant sa cantarella.

A un clot del xaragall

s'hi entolla l'aigua dolça,

fent un tranquil mirall

enllobat de moïsa.

La mina a l'arribar

Aboca sa faldada,

la font per abastar

sa boca asseada.

Presca de foll encis

mira sa hermosa cara

en l'espill pur i llis

del sol de l'aigua clara.

Y plena de passió

que lo seu pit fa bleda

sella ab un fort petó

l'amor d'ella mateixa.

LLUIS TINTORÉ MERCADER

De Teatre Catala

L'exquisit escriptor en Corominas Prats, traductor del drama de Brieux "Les dides", ha entregat a l'empresa del teatre Roma una comedia original, en tres actes, titulada "La burgesia", de la qual no tenim moltes referències.

L'aplaudid primer actor don Enric Guàrdia, segons rumors que no hem pogut confirmar, ha firmat l'escriptura de contracte ab l'empresa del teatre Principal.

Una important casa editorial d'aquesta ciutat, té'l projecte, per contribuir al renovellament del Teatre Catala, de publicar una revista que, per la seva presentació, com pels gravats i el text, estarà a l'altura de les millors que, en la seva especialitat, se publiquen a l'extranger.

Tenim notícies de que una important entitat cultural barcelonina, se proposa premiar ab una respectable quantitat en metalls, la millor obra catalana que s'estreni durant la vinenta temporada.

El nostre estimat company de redacció en R. Campanya, ha entregat a l'empresa del teatre Principal una comedia en tres actes titulada "La barcelonina", feta en col·laboració ab el nostre amic en Casimir Girat.

A darrers d'aquest mes arribarà a Barcelona, procedent de Buenos Aires, el popular actor en Jaume Capdevila, qui, com sabem els nostres lectors, ve a posarse al davant de la companyia catalana, que en la vinenta temporada actuarà en el teatre Principal.

ELS METALÚRGICS

Hem rebut un llarg escrit de l'Unió de obrers metalúrgics en el qual se queixen dels obrers de la parcel·la i a favor dels patrons en que suposen que s'ha posat el governador senyor Muñoz, en el plei que sostenen ab la casa "Unió Metalúrgica" (a) Rablons.

«Los obreros—diu l'Unió d'Obrers Metalúrgics—sin salire jamás de las leyes legales, han sido perseguidos, detenidos y encarcelados, según las autoridades por cometer coacciones; en cambio los burgueses, se negaron a acudir al Tribunal industrial y nadie los reconoció; se han burlado del gobernador citando reuniones que luego han suspendido, y el gobernador como si nada; cometen toda clase de coacciones, como la de conducir obreros al despacho de la fábrica y allí hacerlos obrar, y el gobernador sin enterarse».

Especialment volen deducir els obrers la suposició parcialitat del senyor Muñoz, d'aquesta carta que alguns d'ells han rebut del representant de la casa Rablons: «Sr. D. (aquí el nom d'un vaguista).

Muy Sr. nuestro: «De acuerdo con el Ecmo. Sr. Gobernador civil de Barcelona tenemos el honor de rogar a usted tenga a bien pasar por nuestro despacho de la calle de Castillejos, número 111, el próximo martes, 16 del corriente, a las tres de la tarde.

Después de haber leído el escrito que le interesa. En espera de su visita, quedamos de V. attos. y s. s. q. q. s. m. — El Consejero delegado, Anzaldí».

El obrero acaben son escrit, dientros lo següent:

«Pues bien: sepa el gobernador y sepa la casa (Rablons), que los huelguistas citados, cumpliendo con su deber, han entregado dichas cartas a la Comisión de huelga, la cual está dispuesta a acudir donde el gobernador crea conveniente para discutir con los representantes de la casa (Rablons) con el fin de entrase de ese asunto que le interesa, pues es un asunto que interesa no a los huelguistas, sino a toda la Unión Metalúrgica, primeramente y a la clase obrera en general después».

Aquestes darreres manifestacions tenen veritable importància, perquè indiquen un refusament complet per part dels obrers d'acceptar l'imposició de la gerència de la casa Rablons d'entendre ab altres dels seus antics obrers que no siguin els que formen la Comissió de vaga. Y això implica l'impossibilitat de poguerse celebrar la reunió que, com diguérem en nostre edició del diumenge, havia proposat per a la gerència de la fàbrica i a la qual se referia la lletra transcrita.

LA VAGA DE REUS

Retailer del destinat confondre "Fomento".

S'han fet molts comentaris a la notícia que publicàvem de que havien sigut despedides les cinc obres que formaven la comissió de vaga de la "Manufactura de Algodón". Com a nota interessant podem dir que una de les que

SE'l sol abrusador

arriba des de galta

dintre del pat, el cor

extranyament li salta.

Estimant a no sab qui

l'hermosa, espigolera

sentint dintre son si

nàixer l'amor primera.

Ab un mitg-rure foll,

la bruna enamorada

tresca enllà pel rostell,

borrant l'ombra anyorada.

Se'n va saltant, corrent,

vers un claps d'ubaga

al marge del torrent

que una fontana amaga.

Al peu d'un lledoner

hi rupa la canella

sota del gentil dossier

creuant sa cantarella.

A un clot del xaragall

s'hi entolla l'aigua dolça,

fent un tranquil mirall

enllobat de moïsa.

La mina a l'arribar

Aboca sa faldada,

la font per abastar

sa boca asseada.

Presca de foll encis

mira sa hermosa cara

en l'espill pur i llis

del sol de l'aigua clara.

Y plena de passió

que lo seu pit fa bleda

sella ab un fort petó

l'amor d'ella mateixa.

LLUIS TINTORÉ MERCADER

crítics que l'homenen, mes altres n'hi han que fins ignoren els capdals escriptors i pensadors de la nació catalana. An aixeixos, si jo pogués els diria: Veniu ab mi, companys d'estudi, car en els llibres y en la meditació hi trobeu el goig més gran de la vida, veniu ab mi, y seguireu per veure els conreus d'una patria que fou de les més civilitzades en els segles XIV y XV, més casis bé de l'any 1600 al 1800 y resuscitada novament a mitjans de la passada centuria; veniu ab mi els diria, enemics de la raó y desconceidors d'un món bell en l'època mitjana, veniu, y junts, al modo que Dant acompanyava de Virgili, visitau les ignotes regions de l'infern i el purgatori, ja que també feu un romanç pel cel dels llibres catalans; veniu ab mi detractors del epus bell catalanesc y podrem fer inventari d'aquels llibres y escombrant capital de producció que té la nostra llengua, desde sos començos fins que s'entrà en la parla de Castella y aleshores farem un passatge per aquesta nació que al dir del poeta, es la filla dels espadats Pirinics que devalla fins a la mar en la corrent d'or fós de ses montanyes; la que tingué per bressol un llibre d'Anibal y enconxaren ab sos cants de guerra Indibil y Mandoni; la que se'n nodrí en els pits de la llopa romana, fent-li de dolçers la por dels Cèsars; la que posant la mà en la mà de Roderic, aprengué de senyalar; la que s'adornava y se desportava ab les rondalles d'Osman y de Lampegia, d'Oger y de Roland; la que s'ensistia a caminar sostenida en l'èssera de la fite y en la llansa de Borrell; la que tingué per mestres als Berenguer y lletrejat y confegí en el "Llibre dels Usatges"; la robadora del cor de l'alt en Jaume, per coronada ab el rostre de Mallorca y ab la palma de Valencia; la sentenciada i Casp y emmanada per la Reina Madràs; la que s'entregava a l'alt Felip escupint y associant, y els saions d'un altre Felip aixecaren en la creu de Santa Eulària; la Catalunya de nostres amors, de nostre pinyament y de nostres esperances».

Y després d'haver recorregut, ja a pas tot el Parnàs de la nostra patria, després d'haverlos ensenyat els homes que ab ses admirables produccions han enaltit la llengua catalana, després d'haver vist tot aquells inimmorables exercicis de veritables intel·lectuals, els diria: Aquí tindrà lo que nosaltres creiem en temps en que vocal res començarem, aquí tindrà els cultivadors d'una patria que avui torna a fleurir y en el concert de les llengües vives, aquí tindrà una pàgina brillantíssima de la literatura espanyola; al vilipendiar, ses vilipendiu vossaltres; al criticarla, demostreu no conèixer sa historia.

Y ara, senyors, ara, senyors, per meumeu que dirigint-me al jovent que segueix ab entusiasme el cultiu d'aquesta parla els digui que no abandoni la tasca comensada, y que tingui sempre present aquelles paraules del Dant, que ens escriví aquell que serveix de lema en el vostre periódic: «Si l'idioma d'un país es algun cop abominable, es quan se'l sent en la boca meretríu dels que'l prostituïxen». Vergonya eterna an aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres».

GIVANEL

Premi de la Flor Natural

Paraules de consol

Lema: REDEMPCIÓ

I

Llu el sol esplendorós, bell es el dia;

anemhi al cim de la montanya, aimia.

Fugim d'aquest estrepit de ciutat

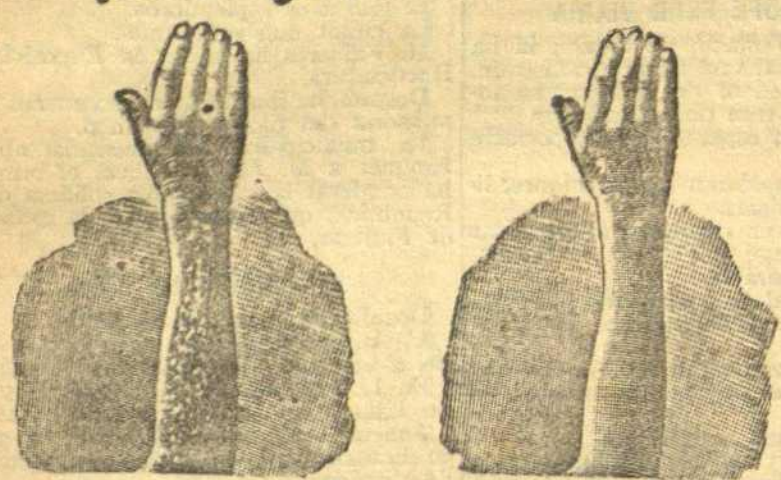
que tant has estimat

El obrers encagats treballen difícilment. Dels pocs pabellons no destruïts els existents n'extreuen penosament els objectes de més valor. La catàstrofe és irreparable y se creu que Bruselas tardarà molt temps a rescata

Descobriments sensacionals

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL
Y TAMBÉ DE LES LLAGUES DE LES CAMES

La pell. — Mals de les cames

ABANS DE LA CURACIÓ

DESPRES DE 15 DIES DE TRACTAMENT

Havem senyalat als lectors d'aquest periòdic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari i químic a Sedan (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heu aquí la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellos.

Exema, brians, impetigos, acnes, sarpallits, prurigos, rojors, sarpallits tarínacsos, sycosis de la barba, picors, varicels, llagues varicoses y exemes variades de les cames; malalties sifilitiques.

Aquest meravellos tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localitza'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut mai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament es proporcionat a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament per a nens fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuïtament pels dipòsits a totes les persones que'l demanin.

Per obtenir també gratuïtament aquest follet n'hi ha prou ab d'adreçar

AL SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, SEDAN (FRANSA)

BARCELONA.—SENYORS VICENS FERRER Y C.ª, Comerç, 60; farmacia y drogueria y la seva sucursal.—SENYORS PELLIS DE J. VIDAL Y RIBAS, Montcada, 21; farmacia y drogueria y les seves sucursals.—DOCTOR ANDREU, Rambla de Catalunya, 66; farmacia.—SENYORS UNGER Y C.ª, Montcada, 20; drogueria; SENYORS RUON Y PARRA, Porta de l'Àngel, 14; drogueria.—D. JOSEF SGOAT, ESTABLELLA, Rambla de les Flors, 4; farmacia, (Centre d'específics)—D. VIADOT, farmacia.—D. ANTONI SERRA, farmacia.

Viatges econòmics a "for-fait", a l'illa de Mallorca

El «Fomento del Turismo», de Palma, en combinació ab la companyia de vapors «Isla Marítima» y l'HOTEL MALLORCA-BARNILS, ha organitzat, a l'objecte de fomentar y facilitar la visita a tan hermosa illa, el següent sistema de viatges econòmics a «for-fait», en quina suma total van compres tots els gastos de passatge d'anada y tornada, pensió, cotxes, ferrocarril, entrades a Bellver, caves, etc., etc.

Excursió en 3 dies

PRIMER DIA: PALMA, ELS SEUS MONUMENTS, CASTELL DE BELLVER Y LABORATORI BIOLÒGIC MARÍTIM.
SEGON DIA: COVES DEL DRAC, A MANACOR.
TERCER DIA: VALDEMOSA, MIRAMAR, DEYÀ Y SÓLLER.

EN PRIMERA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	127	201	275	349	423
• Valencia o Alacant...	137	221	305	380	454
• Marsella o Argel...	140	227	311	411	485

EN SEGONA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	84	132	203	255	306
• Valencia o Alacant...	94	152	233	295	356
• Marsella o Argel...	97	158	242	307	371

EN TERCERA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	68	108	161	202	242
• Valencia o Alacant...	76	120	181	242	292
• Marsella o Argel...	81	134	200	254	307

NOTES: El preu d'aquestes excursions es tot comprès, menys la manutenció a bordo dels vapors. — El passatge de retorn pot utilitzar-se per qualsevol línia de la «Isla Marítima», abonant o cobrant la diferència de preus. — En els «for-fait» se considera aquesta per a viatges en ferrocarril y demés, però amb la de segona. — Aquests «for-fait» se despatxen pels consignataris de l'«Isla» (Passatge Isabel II). El dia anterior al del viatge de tornada, deurà avisar-se a les oficines de la «Isla», a Palma, per pendre el número del camió que's deu ocupar. — El bitllet de tornada no té limitació de temps, p'guent el viatger, passats els dies de un «for-fait», concertar ab l'Hotel la continuació de la pensió en la ferma que més li convingui. — Per més detalls, oficines de la «Isla Marítima» (Passatge Isabel II), o al senyor V. Torres Nis (Playa de la Gracia). Avisant per carta o postal, se passarà a domicili.

Excursió en 5 dies

PRIMER DIA: PALMA, ELS SEUS MONUMENTS, CASTELL DE BELLVER Y LABORATORI BIOLÒGIC MARÍTIM.
SEGON DIA: VALDEMOSA, MIRAMAR, DEYÀ Y SÓLLER.
TERCER DIA: COVES DEL DRAC, A MANACOR.
QUART DIA: BÀNALUPAR Y ESTALLELLA.
QUINT DIA: RAIXA.

EN PRIMERA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	171	257	343	429	515
• Valencia o Alacant...	181	277	373	469	555
• Marsella o Argel...	184	283	382	481	580

EN SEGONA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	111	171	271	334	397
• Valencia o Alacant...	121	184	301	371	447
• Marsella o Argel...	124	200	310	396	462

EN TERCERA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	94	145	226	279	329
• Valencia o Alacant...	104	165	256	318	379
• Marsella o Argel...	107	171	265	330	394

Excursió en 7 dies

PRIMER DIA: PALMA, ELS SEUS MONUMENTS, CASTELL DE BELLVER Y LABORATORI BIOLÒGIC MARÍTIM.
SEGON Y TERCER DIAS: COVES DEL DRAC Y MANACOR (DRAC).
QUART Y QUINT DIAS: VALDEMOSA, MIRAMAR Y SÓLLER.
SEXT DIA: BÀNALUPAR Y ESTALLELLA.
SETSIM DIA: RAIXA.

EN PRIMERA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	211	309	407	505	603
• Valencia o Alacant...	221	329	437	545	653
• Marsella o Argel...	224	335	446	557	669

EN SEGONA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	145	220	335	410	485
• Valencia o Alacant...	155	240	365	450	535
• Marsella o Argel...	158	246	374	462	550

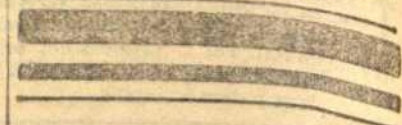
EN TERCERA CLASSE	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Desde Barcelona.....	120	190	287	349	411
• Valencia o Alacant...	130	210	317	389	461
• Marsella o Argel...	141	216	326	391	470

GRATIS graduació científica de la vista
ULLERS Y LENTES cristall de roca graduats a 6 pesetes. Se despatxen les lentes dels senyors oculistes ab prou y econòmic.
J. PÉREZ RUIZ, Optic Hospital, 6, paral.

MOBLES DE A. DIRAT

Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc.
Grans magatzems ab 12 portes. Menutub número 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54.

ESQUELES MORTUORIES

SE N'ADMETEN AN AQUESTA IN-

PREMPTA, FINS A LES TRES DE

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

LA MATINADA

Herpes (Brians)

LA POMADA Y ESSENCIA ANTIHERPETICAS de BOTTÀ, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per invencibles que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arrats als brians y que cada estiu tenen de pendre bany d'algues salines sense sentir curació.

Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 9

(continuació al carrer de Sant Ramon)

PIANOS Y HARMONIUMS de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

de lloguer desde 5 fins a 15 pesetes al dia Carrer del Bruc, núm. 7, ciutat de Barcelona

HERPES (Interns y externs)

Escrófulas, Tuberculosis, Reuma, Gota, Mal de oedra, etc., se curen radicalment ab el Aixaor antihumoral

Purificante R. Saez

Ab el seu ús desapareixen ràpidament els plicors, taques, grans, escames y demés manifestacions de la pell; les granulacions, plaques y ulceracions de la boca y les obertures naturals, y els dolors de les articulacions y els ossos.

Aquests remeis especials se venen en les farmacies: Hospital, 2; Princesa, 1; Rambla de les Flors, 4; Pelai, 9; Escudellers, 75. Consultes gratuïtes ab el metge R. Saez Doménech, plasa Bonsuccés, 2, y Sitjas, 1, paral.

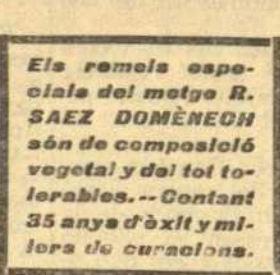

OBESITAT (excés de greix)

se combat y se curen les malalties propies dels obesos ab el Aixaor Fundent de la grassa

Obesífugo R. Saez

Ab el seu ús, els obesos, sense privar-se de menjar y beure lo necessari, enlaixquen, y sense subjectar-se a exercicis fatigosos disminueixen la grassa y s'aprimen, desapareixen les molesties y curen les malalties que s'originen.

MALALTIES URINARIES

Irritacions, prostatitis, clauitis, osteomyelitis, etc., se curen, siguin recents o antigues, ab les pillores

Flujicida R. Saez

Ab el seu ús